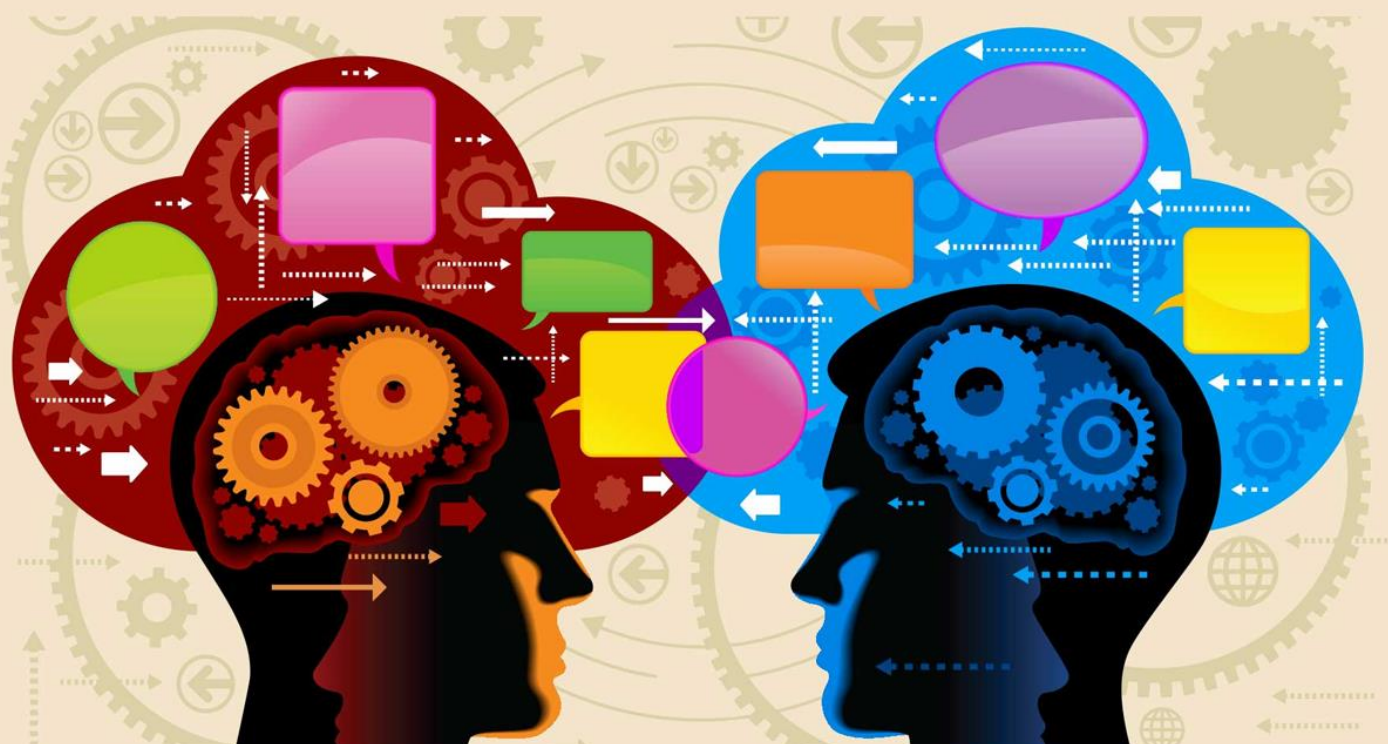

SCI-CONF.COM.UA

SCIENCE, SOCIETY, EDUCATION: TOPICAL ISSUES AND DEVELOPMENT PROSPECTS

**ABSTRACTS OF VI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
MAY 10-12, 2020**

**KHARKIV
2020**

169	<i>Беренда С. В., Адетунджі О. А.</i> УПРАВЛЕНИЕ РИСКАМИ В СИСТЕМЕ ЗДРАВООХРАНЕНИЯ	897
170	<i>Беренда С. В., Аени О. Р., Афолаби Д. А.</i> ОСНОВЫ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА И КРОССКУЛЬТУРНАЯ КОММУНИКАЦИЯ В НИГЕРИИ	901
171	<i>Бочарова Н. О., Ликова А. К.</i> ПРИНЦИПИ ДІЛОВОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ЯК БАЗИС МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	907
172	<i>Бутков О. Р., Тихомирова К. С., Глущенко В. В.</i> РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЕКОНОМІЧНОМУ ЖИТТІ УКРАЇНИ	911
173	<i>Гончарова В. О.</i> ГУМАНІСТИЧНИЙ ІМПЕРАТИВ ПОСТНЕКЛАСИЧНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ НАУКИ	916
174	<i>Гречаник Б. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРОГРАМУВАННЯ МІСЦЕВОГО СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	920
175	<i>Дрокіна М. М., Васильєв О. В.</i> АНАЛІЗ СИСТЕМИ ПОКАЗНИКІВ ОЦІНКИ ІМІДЖУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	928
176	<i>Егізарян Е. К.</i> ОСОБЛИВОСТІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В ЯПОНІЇ ТА КИТАЇ	935
177	<i>Жук П. В.</i> ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ ПРОБЛЕМ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ГІРСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ	939
178	<i>Заремба О. О., Корнієнко Ю. Д.</i> РЕЗЕРВ СУМНІВНИХ БОРГІВ: ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ	944
179	<i>Карман Т. В.</i> АМОРТИЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ	950
180	<i>Луцько З. В.</i> ОСНОВИ ТЕОРІЇ МІЖСОБИСТІСНИХ КОМУНІКАЦІЙ І ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В УПРАВЛІННІ	955
181	<i>Мартиненко С. В.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ КОМПЛЕКСУ ВЗАЄМОПОВ'ЯЗАНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕКЛАМНИХ ЗВЕРНЕНЬ ПІДПРИЄМСТВА	958
182	<i>Мокляк Є. В.</i> ЗАКОНОДАВСТВО КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В СФЕРІ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ	963
183	<i>Наумова М. А., Біла І. В.</i> РИЗИКИ НА РИНКАХ ПРАЦІ	967
184	<i>Пенська І. О., Балакірєва К. Д.</i> РОЗВИТОК СИСТЕМИ Е-ПОСЛУГ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	972

АМОРТИЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ

Карман Тетяна Вікторівна

к.е.н., доцент

доцент кафедри обліку і оподаткування
Таврійський державний агротехнологічний
університет ім. Дмитра Моторного
м. Мелітополь, Україна

Вступ. В умовах сучасних трансформацій та кризи в економіці України особливої актуальності та важливості набувають питання визначення економічної сутності та шляхів вирішення проблем формування амортизаційної політики. Низька ділова активність господарюючих суб'єктів та скорочення сектору підприємництва зумовлене падінням обсягів виробництва продукції та збільшенням витрат на її виробництво в усіх галузях народного господарства. Це, в свою черг, змушує суб'єкти господарювання шукати нові альтернативні шляхи фінансування, одним з яких є використання коштів фонду відтворення основного капіталу.

В процесі відтворення основного капіталу одним із найважливіших завдань є створення умов збереження, переозброєння та розвитку матеріально-технічної бази виробництва, що потребує цілеспрямованого регулювання оскільки впливає на ефективність виробництва та темпи впровадження науково-технічного прогресу. Тому, в умовах, що склалися, набуває актуальності питання ефективності використання основного капіталу вирішення якого залежить від досконалості амортизаційної політики.

Мета дослідження. Метою є дослідження теоретичних підходів до визначення економічної сутності амортизаційної політики підприємства, її основних складових та виявлення проблем щодо її формування.

Матеріали та методи. В процесі дослідження було використано матеріали державних нормативно-правових актів, наукові дослідження

провідних вітчизняних та зарубіжних вчених-економістів. Для узагальнення отриманої інформації, проведення її аналізу та формування висновків використовувалися діалектичний та абстрактно-логічний методи, метод аналізу та узагальнення.

Результати і обговорення. Дослідження економічної сутності амортизаційної політики не можливе без визначення сутності амортизації як відтворювального механізму. Отримання прибутку та підвищення рентабельності виробництва є основним результатом усіх суб'єктів господарювання. Отримання такого результату залежить від багатьох факторів, одним із яких є ефективність використання основних засобів та швидкість їх оновлення, а відповідність темпів оновлення основних фондів темпам зміни техніки та технології забезпечує механізм амортизації.

Ще К. Маркс у своїй праці «Капітал» зазначав, що в процесі функціонування засоби праці «не входять до продукту або до тієї споживної вартості, створенню якої вони сприяють, а, навпаки, зберігають по відношенню до неї свою самостійну форму до повного їх зносу» [1, 178]. Він писав: «Хоча, як ми бачили, основний капітал «in natura» продовжує діяти в процесі виробництва, частина його вартості, яка визначається середньою величиною зносу, обертається разом з продуктом, перетворюється на гроші, складає елемент резервного грошового фонду, який служить для відшкодування капіталу, коли прийде термін його відтворення «in natura» [1, 192-193].

Отже можна сказати, що класична економічна теорія розглядає амортизацію, як відшкодування зношування засобів праці, пов'язане з поступовим перенесенням їхньої вартості на продукт, який виробляється з їх допомогою. Дослідження праць радянських учених-економістів показало, що амортизація розглядається як грошовий вираз вартості відшкодування основних фондів, як покриття витрат по відтворенню засобів праці, спожитих в процесі виробництва, по відтворенню основних фондів тієї ж потужності, та джерело накопичення [2, с.412; 3, с.19].

В сучасних джерелах сутність поняття «амортизація» зводиться до того,

що вона є процесом перенесення вартості усіх видів засобів праці на вартість виготовленої продукції з метою повного відшкодування зношування засобів праці. Така ж трактовка характерна і для західних економістів, які стверджують, що «Амортизація є грошовим виразом зносу засобів праці. Вона відображає процес перенесення уречевленої в основних засобах суспільної праці на вироби, що виготовляються з їх допомогою» [4, с.175]. Найпоширенішим визначенням даного поняття у вітчизняній літературі наступне: амортизація – це процес зниження вартості основних засобів внаслідок їх зношення та поступового їх перенесення на виготовлену продукцію з метою нагромадження коштів для їх відтворення.

Виходячи з наведеного зазначимо, що і до сьогодні відбувається полеміка щодо визначення сутності амортизації та її ролі відтворювальному процесі. Але це не єдине спірне питання. Виникає багато спорів щодо визначення та сутності амортизаційної політики, яка, на думку І.Й. Яременко, є складовою частиною загальнодержавної політики формування власних фінансових ресурсів. Амортизаційна політика – це процес розробки норм і правил нарахування амортизації, встановлення порядку використання амортизаційного фонду, такого твердження дотримується М. Білик. В економічній літературі також існує твердження, що амортизаційна політика являє собою сукупність, що здійснюються державою та спрямовані на забезпечення нормального режиму відтворення основних фондів, це на думку Л.В. Овод найбільш прийнятне визначення сутності амортизаційної політики, враховуючи сучасний стан розвитку економіки України.

Зважаючи на всі особливості амортизаційної політики виникає необхідність розглядати її комплексно, як дворівневу систему:

- з точки зору державного управління (на рівні держави);
- як складову облікової політики (на рівні підприємства).

На рівні держави до складових елементів амортизаційної політики відносяться: методи амортизації, використання єдиних методів оцінки основних засобів та нематеріальних активів, визначення об'єктів для нарахування

амортизації, надання суб'єктам господарювання права самостійно визначати терміни корисної експлуатації основних засобів, порядок проведення переоцінки основних засобів, порядок віднесення витрат на ремонт та поліпшення основних засобів, визначення порядку використання амортизаційних відрахувань. На рівні підприємства амортизаційна політика є частиною облікової політики та полягає у виборі та оптимальному поєднанні правил, способів та методів нарахування амортизаційних відрахувань.

Починаючи з 2007 року, коли підприємства почали використовувати для обліку і звітності міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), зазначеними вище стандартами, були встановлені нові вимоги щодо запровадження в обліку нової методології нарахування амортизації та формування амортизаційної політики. У відповідності до МСФЗ підприємствами самостійно встановлюються терміни корисного використання кожного об'єкта основних засобів, обираються методи нарахування амортизації з урахуванням очікуваного способу економічних вигід від його використання, визначення ліквідаційної вартості основних засобів.

З цього часу виникає ще більше розбіжностей щодо сутності амортизаційної політики як процесу розробки норм і правил нарахування амортизації та встановлення порядку використання амортизаційного фонду. Це замовлено значними розбіжностями у нормативних актах що регулюють процес нарахування та обліку амортизації. Виникають проблеми щодо вибору методу нарахування амортизації, строків корисного використання об'єктів основних засобів і багато інших.

Висновки. З урахуванням наведеного вище, та зважаючи на велику кількість практичних напрацювань щодо визначення амортизації та економічної сутності амортизаційної політики, існує низка суперечностей, які свідчать про те, що і досі чітко не визначено поняття «амортизація». Її розглядають і як грошове вираження зносу; і як процес перенесення вартості зносу на собівартість продукції; і як прийом або метод бухгалтерського обліку.

Зважаючи на трансформаційні процеси у вітчизняній економіці та

недосконалість нормативно-правової бази з регулювання процесів нарахування та обліку амортизації можна зробити висновок, що в процесі формування амортизаційної політики виникає низка проблем:

- проблема визначення термінів корисного використання основних засобів, яка полягає в існуванні великої кількості розбіжностей у нормативній документації щодо встановлення таких термінів;

- проблема не відповідності фактичних строків корисної експлуатації нормативним строкам корисного використання об'єктів;

- проблема вибору методу нарахування амортизації: П(С)БО 7 – «Основні засоби» для нарахування амортизації передбачено п'ять основних методів, тоді як М(С)БО 16 – «Основні засоби» для нарахування амортизації передбачено лише три основні методи. Та при визначенні методу нарахування амортизації, який планується використовувати необхідно враховувати не лише його переваги та недоліки, а і вплив даного методу на загальний фінансовий результат діяльності.

Підводячи підсумок зазначимо, що саме адекватно сформована амортизаційна політика сприятиме збільшенню доходів підприємства та забезпечить підвищення рівні його конкурентоспроможності на ринку і як наслідок забезпечить оптимальне оподаткування прибутку і сприятиме збільшенню доходної частини державного бюджету.

Список використаних джерел.

1. Маркс К. Капитал. Критика политэкономии. Т.1 / К. Маркс. – М. : Политиздат, 1973. – 900 с.
2. Ельяшевич А. Б. Экономика социалистического машиностроения / А. Б. Ельяшевич, Е. М. Карлик.– М., 1957. – 452 с.
3. Кантор Л. М. Амортизация и ремонт в промышленности СССР / Л. М. Кантор. – М. : ГОСПЛАНИЗДАТ, 1949. – 104 с.
4. Маттерн К. Основне фонды в промышленности ГДР : (Экономический аспект) / К. Маттерн, З. Тайхойзер ; сокр. пер. с нем. – М. : Экономика, 1983. – 256 с.